

DOBŘÉ ZPRÁVY

Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové | ročník XIV (2022) : č. 1 – březen

POMOŽTE
UPRCHLÍKŮM
Z UKRAJINY

VÍCE O SBÍRCE
NA STRANĚ 14

Solidární
s těmi, kteří
zůstávají
za vozem

VOJTĚCH SEDLÁČEK
NOVÝ PŘESEDNA SPRÁVNÍ RADY NADACE

Posláním Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové je pomáhat lidem, kteří se pro svůj nepříznivý zdravotní a sociální stav těžko včleňují do společnosti a nemohou se bez pomoci druhých sami o sebe postarat. Svým působením se nadace snaží o rozvoj duchovních hodnot, vzdělání, ochranu lidských práv a všeobecně uznávaných humanitárních hodnot.

Vážení čtenáři,

uplynulé dva roky představovaly těžkou zkoušku nejen pro jednotlivce a rodiny, ale i pro společnost jako celek, jako organismus, jehož problémy nejsou pouhým úhrnem problémů jeho součástí. Více či méně odborné sociologické analýzy, pronikající čím dál častěji do médií a potvrzující, co všichni už nějaký čas tušíme, popisují neblahý stav různými adjektivy: společnost je rozdělená, polarizovaná, přesněji snad fragmentovaná, ale nepochybně unavená.

Ne snad že by tyto tendence nebyly zřetelné už dříve, ale mezní situace, které pandemie přinesla, jako by vše urychlily, zvýraznily. Nová kontroverzní témata zvětšují vzdálenost mezi jednotlivými ostrůvky souostroví české společnosti, komunikace se stává čím dál obtížnější. Opakované lockdowny legitimizovaly a potencovaly již dříve patrný sklon k privatismu, uzavírání se do vlastního mikrosvěta, doprovázený občanskou pasivitou, nezájmem o veřejné dění, apriorní averzí nejen vůči lidem politicky angažovaným, ale i jakkoli veřejně aktivním, celkem pochopitelnou nedůvěrou ve stát. Chybí nejen energie, ale mnohdy i vůle probrat společenský život z vegetativního stavu, v němž se už dva roky nachází. Není divu, prošli jsme si všichni opakovaně zážitkem zklamaných nadějí, falešných slibů, zahlédnutých světél na konci tunelu, která se ukázala být pouhou fatou morgánou; ostatně nejsme v tom sami, „blbá nálada“ panuje na rozdíl od roku 1997, kdy toto sousloví použil ve svém projevu Václav Havel, patrně na celém světě.

Náš časopis si však vetknul do názvu úkol být poslem dobrých zpráv, přinášet naději a vidět ve společnosti především to pozitivní. A tak jsme i toto číslo připravovali s lidmi a o lidech, kteří se navzdory okolnostem nebojí doufat, věřit, plánovat, těšit se, rozhlížet se po světě a být jeho aktivní součástí. Platí to beze zbytku pro Vojtěcha Sedláčka, jehož představujeme úvodním rozhovorem v nové roli předsedy správní rady VDV, stejně jako pro studenty, kteří se zapojili do výzvy *Daruj srdce* a podělili se s námi o své dojmy. V dalším z článků se můžete seznámit s činností společnosti Tady a teď, která již dlouhá léta pomáhá rodinám žijícím v sociálně vyloučených oblastech. V neposlední řadě bych ráda upozornila na fotogalerii, kterou jsme tentokrát věnovali oceněnému souboru snímků Kevina V. Tona zobrazujícímu život bez domova. Působivé fotografie jsou svědectvím nejen skutečného zájmu jejich autora o lidi na okraji společnosti, ale i osobních vztahů, které s nimi za dlouhá léta navázal.

Přejeme vám příjemné čtení a krásné jaro!

Hana Cindrová

SOLIDÁRNÍ S TĚMI, KTEŘÍ ZŮSTÁVAJÍ ZA VOZEM

SOCIÁLNÍ PODNIKATEL A FILANTROP VOJTĚCH SEDLÁČEK

Po zářijovém odchodu doktorky Mileny Černé stála správní rada VDV před úkolem vybrat nového předsedu. Zvolen byl sociální podnikatel a filantrop Vojtěch Sedláček, o jehož aktivitách, především o programu *Nejdřív střecha*, který od roku 2018 spravuje VDV, jsme již měli příležitost v Dobrých zprávách referovat. Dnes bychom rádi představili i další z jeho tolik potřebných projektů, především jsme ale využili příležitosti a zeptali se pana Sedláčka na jeho zajímavé životní osudy.

Hana Cindrová, foto z archivu Vojtěch Sedláček

Začala bych hned u vstupu do dospělosti. Maturoval jste v roce 1965. Dál studovat jste nechtěl, nebo nemohl?

O dalším studiu jsem uvažoval, bavila mě elektronika i matematika, přicházely tedy v úvahu buď ČVUT, nebo MatFyz. Žádná z těch „řeholů“ ale nebyla poutavější než zvoucí život se svojí pestrostí.

Jak jste se po vojně dostal k práci programátora?

Kybernetika mne uchvátila již na základní škole, máloco mne zajímalo víc než počítače, a hlavně to, jak se programují a co

všechno lze s nimi řešit. Nastoupil jsem hned po vojně v roce 1969 do Závodů průmyslové automatizace v Čakovicích, kde se vyráběly sálové počítače československé koncepce. Prošel jsem výrobou od píky, oživoval jsem nejprve základní desky s logickými obvody, pak operační paměti, nakonec celou základní jednotku. Byl jsem vyslán na různá místa Čech, abych opravoval počítačové sestavy, které se porouchaly. Vymýšlení různých testovacích a diagnostických programů mne nakonec přivedlo k programování na operačním systému, jehož autorem byl Výzkumný ústav matematických strojů

(VÚMS). Zde jsem se, již při nástupu do Čakovic, sblížil s Janem Sokolem, jedním z vůdčích mužů tvořících operační systémy. Přátelství s Honzou, mimořádně vzdělaným a poctivým mužem, mne pak provázelo až do jeho skonu v roce 2021.

Od roku 1970 jste navštěvoval bytové semináře, pohyboval jste se v disidentském prostředí. Vzpomenete si, kdo vás na první bytový seminář přivedl?

Bytového semináře jsem se poprvé zúčastnil u Jiřího a Dany Němcových v Ječné v roce 1970. Přivedl mne tam

Jan Sokol. Pravidelná týdenní setkání byla plná pro mne nových témat, která přednášeli opravdoví učenci, v té době již zbaveni svých kateder. Byla to škola porozumění novým vědomostem v širších souvislostech, ale také to byla příležitost poslouchat se navzájem a učit se korektně debatovat. Takových seminářů jsem se zúčastňoval častěji i jinde, například u Věry a Pavla Brázdrových na Vinohradech, u Dana Drápala v Libni apod.

Znal jste už v té době Václava a Olgu Havlovy? Kdy a za jakých okolností jste se seznámili?

S Václavem Havlem jsem se seznámil na jedné „konspirativní“ schůzce v bytě Emanuela Mandlera, bývalého redaktora časopisu Tvář. Havel do okruhu tohoto časopisu patřil. Olgu jsem blíže poznal

později, vlastně až krátce před převratem. Havel byl pozoruhodný ve schopnosti trefit a formulovat závěry schůzek, debaty totiž bývaly často překotné a rozbíhavé. S tím také souviselo jeho „tvůrčí“ chápání aktuální politické situace. Nesporně byl přirozenou autoritou.

Podepsání Charty 77 byla pro vás jasná věc?

Chartu mi v prosinci 1976 přinesl Jan Sokol. Bylo mi jasné, že text bude působit jako bomba, protože konfrontuje režim s masivním nedodržováním práv, ke kterým se mezinárodně zavázal. Podpsal jsem ale až po diskuzi s prof. Janem Patočkou. V rozhovoru mi došlo, že mé „formalistní“ námitky vadnou před první velkou příležitostí projevít svůj postoj a solidarizovat se s ostatními signatáři. Prostě ta věc byla pro mě jasná a bez pochyby dobrá. S nadějí jsem pak s prohlášením obcházel přátele, abych ještě do konce roku získal nějaký podpis. I když se nikdo nepřidal, marné to nebylo, s textem

se většinou seznámila celá rodina. Jenom jednou se mi stalo, že mne hned na schodech vyhnali. Paní Werichová mne za svým mužem nepustila.

V osmdesátých letech jste pracoval jako dobrovolný učitel v Jedličkově ústavu. Vaše další filantropické aktivity se mi zdají být už logickým sledem událostí. Co vás ale přivedlo k této první a hned tak dlouhodobé zkušenosti? Měl jste v té době už početnou rodinu, malé děti... Kde jste nacházel motivaci, energii?

Sankce spojené s podpisem Charty mne zastihly ve funkci vedoucího softwarového oddělení. Ještě v lednu 1977 stačilo vedení oddělení „reorganizovat“, mne přeřadili do konstrukce stříhat výkresy. V březnu jsme čekali třetí dítě, byl jsem rád, že mne úplně nevyhodili. S menším platem se dá také žít. Byl jsem najednou bez rozumného využití. Dělat

... Z ÚNORA 1990, VESELICE
S PRVNÍM POREVOLUČNÍM
STAROSTOU ROZTOK

dobrovolného učitele v Jedličkově ústavu byla dobrá možnost. Nebylo to placeno, tak jsem nemusel procházet žádným kádrováním. Na práci s dětmi jsem svoji energii nepotřeboval, ony mi jí vždycky dodávaly ažaž.

Po roce 89 jste se angažoval v politice, jak komunální, tak na státní úrovni. Jaké zkušenosti jste si odtud odnesl?

Že politika je něco, co jsem si neuměl ani trochu představit. Je to práce, kde dáváte lidi dohromady, zjednodušujete témata tak, aby se vešla na prapor. Další novinkou bylo, že k vytčenému cíli se dostáváte pozoruhodně klikatými cestami. Je to svět, kde se nehraje na kamarádství, ale bez kterého se společnost zřejmě neobejde. Být ve vedení malého města jsem dokázal, ale pro „vysokou“ politiku nemám buňky, ani jsem to tedy nezkoušel.

Od dobrovolného učitelování vedla cesta k podnikání – jak k tomu došlo? Jak se dnes daří vašim firmám a co na podnikatelském poli považujete za svůj největší úspěch?

Bývalí žáci z Jedličkova ústavu byli po převratu většinou bez šancí. Začít podnikat bylo pro vozíčkáře Pepu Selichara prakticky nemožné. Okolí se na něj dívalo skrz prsty. Banky nechtěly půjčit. Jeho nápad se mi ale zdál natolik k něčemu, že jsem se rozhodl ho zaměstnat jako „podnikatele“ v právě založeném eseróčku. Podařilo se. Nakonec sám zaměstnával přes třicet invalidů. Podnik prosperuje i po jeho smrti (s jeho chorobou lidé dlouho nežijou), vedou ho moji bývalí zaměstnanci. Co se týká „největšího“ úspěchu? Takový žádný nemám, stačí, když je většina středisek v zisku, ten nemusí být bůhvíjaký. Za více než čtvrtstoletí jsme žádný rok ve ztrátě neskončili. Radost mám, že navzdory hendikepům mají lidé práci, do které docela rádi chodí.

Vypadá to, že vaše společnosti dokážou vysoce efektivně pomáhat potřebným a jako jakýsi

vedlejší produkt generovat zisk. Je na to nějaký recept?

Recept na zisk? Nestav vzdušné zámky, měj otevřené oči a buď vždy ochotný ke spolupráci.

V roce 2014 jste stál u vzniku projektu Nejdřív střecha. Máte po několikaletém fungování programu představu, co dál by bylo třeba udělat, aby se z bezdomovectví dařilo vybědnout ještě vyššímu procentu lidí?

Ano, představu o tom, co by bylo třeba udělat, mám docela jasnou. Buďte účinně solidární s těmi, kteří – ať z jakýchkoliv důvodů – zůstávají za vozem. Obnovte ohleduplnost, nebuďte tak sebestřední a lhostejní.

ROK 1995: S JANEM SELICHAREM, BUDOUCÍM LAUREÁTEM CENY OLGY HAVLOVÉ (2004)

Projekt Nejdřív střecha má od roku 2020, resp. 2021 dva mladší sourozence: Nejdřív doma a Nejdřív soused. Můžete je představit?

Nejdřív doma je podnik pohříchu soukromý. Půjčovat lidem, kteří by se jinak ocitli na ulici, bez úroků, a hlavně bez záruky, tedy bez hrozby exekucí totiž jinak ani nelze. Obchodní společnosti ani neziskovky takto půjčovat peníze ze zákona nesmějí. Asi proto, že by se s tím dalo lehce švindlovat. Prostě to stojí pouze a jen na dobré víře všech zúčastněných. Projekt není zatížen žádnou reží a jeho fond je každou

zaplacenou splátkou navyšován. Ze splátek se prostě stávají příspěvky. I když bude jen polovina z nyní poskytnutých půjček splacena, umožní to poskytnout ten samý počet dalších půjček. Ve skutečnosti je spláceno cca 70 %. Na transparentní účet vložili dobří lidé již 3,2 mil. Kč. Za 20 měsíců už bydlí 135 rodin, přičemž 25 půjček bylo poskytnuto z toho, co bylo už splaceno. A neposlední výhodou je, že administrativa je minimální, půjčku poskytnu většinou do druhého dne.

O co jde v projektu *Nejdřív soused*?

Projekt *Nejdřív soused* je zapsaným ústavem, který cílí především na „zapomenuté“ seniory. Se stářím mnozí ztrácejí kontakty i schopnost se sociálně orientovat. Přidávají se i zdravotní obtíže. Pomoc vyžaduje pečlivé ověřování více nevyzkoušených způsobů, jak se k takovému seniorovi vůbec dostat, jak překonat ztíženou komunikaci apod. Pilotně již působíme v Praze 7, díky vstřícné spolupráci sociálního odboru radnice s místními

VELVYSLANEC SPOJENÝCH STÁTŮ ANDREW H. SCHAPIRO PŘEDÁVÁ VOJTĚCHU SEDLÁČKOVI CENU VIA BONA

pomáhajícími organizacemi se již podařilo objevit a pomoci několika vskutku potřebným na poslední chvíli. V některých případech se osvědčila součinná pomoc projektu *Nejdřív doma*.

Jako předseda správní rady VDV máte možnost ovlivnit další směřování nadace. Jak s tím naložíte? Vnímám vás jako člověka, jehož hlavním bohatstvím jsou nápady – napadá vás, jak činnost nadace dále vylepšit?

V dosavadní činnosti toho moc k vylepšování nevidím. Shledávám zde samozřejmý a zodpovědný přístup v konání, které sleduje a dobře plní krédo VDV. Svůj úkol vidím ve dvou věcech. Ta první se týká plynulého navázání zakladatelského kořene ve světle přicházejících změn personálních. Zákonitě přijde doba, kdy v orgánech VDV nebude sedět nikdo z pamětníků, nikdo z bývalých disidentů. Druhá věc se týká nastavení dalších možných aktivit, například komunitního centra, různých forem sociálního nebo azylového bydlení apod. Moje zkušenost s VDV je radostná. 🍷

♥ DĚKUJEME NAŠIM DÁRCŮM ZA PŘÍZEŇ A PODPORU

Rucorva Trust
(Ženeva, Švýcarsko) 590 725 Kč
Výtěžek z koncertu
pořádaný advokátní kancelář
Kocián Šolc Balašík, s.r.o. . 592 370 Kč
Generali Investments CEE,
investiční společnost, a.s. . 300 000 Kč
ČSOB Private Banking. . . 111 982 Kč
MaxiCommodities, a.s. . . 100 000 Kč
MINET ELEKTRO spol. s r.o. 100 000 Kč
Petr Knapp 100 000 Kč
Red Media s.r.o. 100 000 Kč
ČSOB Asset Management, a.s.,
investiční společnost. . . . 90 000 Kč
Axians redtoo s.r.o. 76 300 Kč
Lenka a Josef Benešovi. . . 70 000 Kč
LN Consulting s.r.o. 70 000 Kč
Českomoravská komoditní
burza Kladno. 69 000 Kč
Jakub Bílek. 62 000 Kč
Median, s.r.o. 58 070 Kč
ČSAD Praha holding a.s. . . 56 000 Kč
Chemservis spol. s r.o. . . . 50 000 Kč
Kateřina Veselá 50 000 Kč
KPC-Group, s.r.o. 50 000 Kč
Martin Hašek. 50 000 Kč
mBlue Czech, s.r.o. 50 000 Kč
PhDr. Jindra Čekanová . . . 50 000 Kč

REJA spol. s r. o. 50 000 Kč
Veronika Arichteva 50 000 Kč
Enehano Solutions s.r.o. . . 32 650 Kč
Ing. Tomáš Kubín 32 000 Kč
Petr Sadílek. 30 258 Kč
Eliška Schwarzerová 30 000 Kč
Fabio Melloni. 30 000 Kč
INVESTIČNÍ KLUB a.s. . . . 30 000 Kč
IV-Nakladatelství s.r.o. . . 30 000 Kč
Kamila a Martin Kubelíkovi. 30 000 Kč
Ján Lučan. 30 000 Kč
Merger Vision s. r. o. 30 000 Kč
Mgr. Ing. Martin Krejčí . . . 30 000 Kč
Radim Vojtkovský 30 000 Kč
Rotary Club Prague
International, z.s. 30 000 Kč
Ing. Zuzana Vaněčková . . . 25 000 Kč
Jiří Horník. 25 000 Kč
LAWAI s.r.o. 25 000 Kč
Mgr. Martin Kubík 25 000 Kč
MUDr. Michaela Baráčková. 25 000 Kč
UniCredit pojišťovací
makléřská spol. s r.o. 22 000 Kč
ASPIRE SPORTS, s.r.o. . . . 20 000 Kč
Dr. Richard Kříž 20 000 Kč
Drahomíra Kolmanová. . . . 20 000 Kč
Helena Navrátilová. 20 000 Kč
Ing. Emanuel Šíp. 20 000 Kč

Jiří Rozman. 20 000 Kč
John Hollows. 20 000 Kč
Martin Špaček. 20 000 Kč
MAXPROGRES, s.r.o. 20 000 Kč
Miloslav Kafka. 20 000 Kč
MUDr. Jitka Řezáčová 20 000 Kč
Pavel Juříček. 20 000 Kč
Prof. Ing. Tomáš Roubíček DrSc. 20 000 Kč
VAKUUM PRAHA, spol. s r.o. 20 000 Kč
CIMEX INVEST s.r.o. 18 000 Kč
Libuše a Petr Hutlovi. 15 000 Kč
EKOBUS a.s. 15 000 Kč
Kristýna Bašná 15 000 Kč
PNEUMO-HOST s.r.o. 15 000 Kč
RSM CZ a.s. 15 000 Kč
Zbyněk Noha. 15 000 Kč
Jana Czajová 12 500 Kč
Ondřej Marvan. 12 000 Kč
Marie Rubínová 11 111 Kč
Barbara Řimánková 11 000 Kč
Tomáš Procházka 11 000 Kč
Zuzana Soukupová. 11 000 Kč

Uvedení dárci přispěli částkou nad 10 000 Kč korun v období od 9. 11. 2021 do 11. 2. 2022.

Zpracovala Monika Šabatková

CENA VÝBORU DOBRÉ VŮLE

NA CZECH PRESS PHOTO

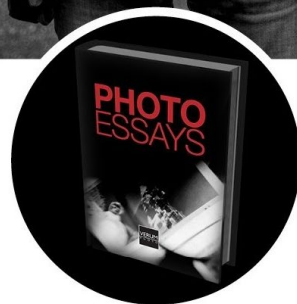
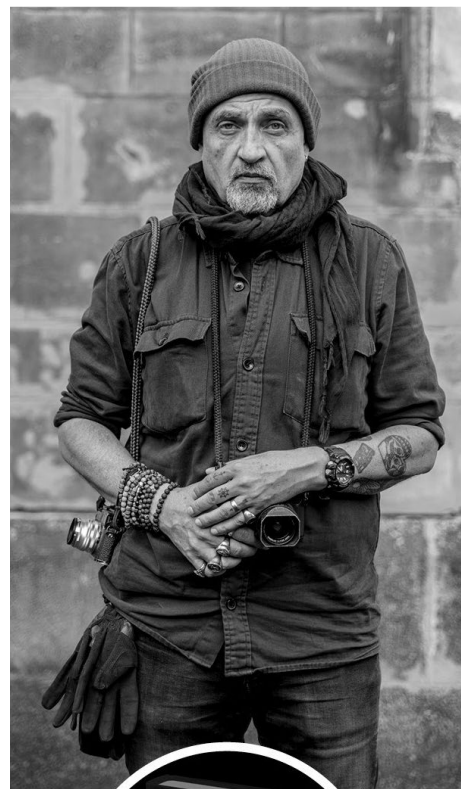
Kevin V. Ton se stal osmým nositelem ocenění Můj život s handicapem, udělovaného pod záštitou Výboru dobré vůle v rámci Czech Press Photo. Kevin V. Ton cenu získal za sérii snímků s názvem *Maruška – obyčejný život mapující život ženy bez domova*.

Monika Granja, Foto: Kevin V. Ton

Fotograf se dlouhodobě věnuje pouliční fotografii a stěžným fotografickým tématem jsou pro něj lidé na okraji společnosti. „Marušku jsem osobně znal sedm, možná osm let, ale potkával ji na ulici daleko dřív. Většinou tichou, usměvavou, vždycky s jejím o poznání mladším přítelem,“ vzpomíná fotograf, kterému se podařilo s Maruškou, obdobně jako i s dalšími lidmi na ulici, navázat osobní

vztah: „Jednou mi u ohně vyprávěla, že jako mladá zdravotní sestra pomáhala u nejhoršího leteckého neštěstí na našem území, v pražském Suchbátově v roce 1975, kdy o život přišly desítky lidí – nikdy tu hrůzu nedokázala vytěsnit. O tom, proč přesně zůstala na ulici, se už nejspíš nedozvím, prostě párkrát něco nevyšlo.“

Marušku fotograf doprovázel až do jejích posledních dnů: „Jednoho listopadového dne roku 2020 pro ni její pouliční přátelé

zavolali sanitku. Bylo jí skutečně zle, oboustrannej zápal plic, přesto do špitálu odjet nechtěla. Nakonec se nechala přemluvit a to bylo naposled, co jsme ji viděli. V pozdních večerních hodinách odešla na věčnost. Vzhledem k jejímu statusu bezdomovce, době pandemické a lockdownu se s ní její přítel s nejbližšími kamarády mohli rozloučit až po dlouhých pěti měsících, na prvního máje následujícího roku.“

Působivé fotografie Kevina V. Tona přibližují tragický osud mnoha žen, které se ocitly na ulici a jejichž osudy jsou často veřejnosti skryté a neviditelné. „Děkuju VDV a porotě Czech Photo za ocenění mého souboru Maruška – obyčejný život, přihlášeného v rámci letošního Czech Press Photo 2021. Těší mě, že se občas zadaří i okrajovým, silně sociálním tématům dostat se na světlo,“ uzavírá fotograf. ❤️

DARUJ SRDCE

Kateřina Kubínová, Foto: archiv VDV

Výzva *Daruj srdce* byla vytvořena k 30. výročí založení Výboru dobré vůle s cílem zapojit mladé lidi do aktivit občanské společnosti. Studentům přibližuje činnost neziskového sektoru, nechává je nahlédnout do jeho fungování a ukazuje jim, jaké možnosti pomoci druhým nabízí.

Již potřetí letos vyzveme studenty středních škol, aby ve svém okolí vytvořili neziskovou organizaci, která působí v sociální oblasti, a do výzvy se zapojili. Jejich prvním krokem pak bude návštěva organizace a seznámení se s jejím fungováním. Naše dvouleté zkušenosti ukazují, že zástupci organizací studenty vřele vítají, ochotně s nimi sdílejí své zkušenosti a společně diskutují výzvy, kterým musí při poskytování pomoci čelit. Jedna z největších těžkostí organizace bývá získání finančních prostředků na poskytování sociálních služeb a zde studenti mohou nabídnout pomocnou ruku. V rámci výzvy *Daruj srdce* totiž mohou mladí lidé požádat naši nadaci o částku až 20 tisíc korun na pořízení konkrétní pomůcky či služby, která ulehčí práci zaměstnancům

organizace. Každý rok takto podpoříme 10 žádostí.

První ročník byl zahájen v srpnu 2020 a do výzvy se zapojilo 19 týmů z 11 škol v 9 městech. Zájem studentů o tuto aktivitu roste. Do loňského ročníku se zapojilo 28 týmů z 19 škol po celé ČR. Je pro nás potěšující zjistit, že spolupráce studentů s organizací ukončením výzvy nekončí. Opakovaně jsme se setkali s tím, že činnost organizace studenty osloví natolik, že s ní zůstávají nadále v kontaktu a pomáhají v její činnosti. Například v prvním ročníku výzvy studenti odborného učiliště SOU Kyjov podpořili spolek Educante Kyjov, poskytující poradenství lidem, kteří pečují o své blízké se zdravotním znevýhodněním. Finanční podpora

v rámci projektu byla využita na vymalování prostor organizace a na obnovu vnitřního vybavení. Studenti přiložili ruku k dílu a v rámci své praxe pomohli jak s malováním, tak s úklidem.

Velkým přínosem pro nás je setkání se zapojenými studenty, které pořádáme po každém ukončení výzvy. Beseda se studenty nese název *Mladí lidé občanskou společností* a v rámci ní sdílíme zkušenosti z uplynulého ročníku. Beseda druhého ročníku výzvy, která se uskutečnila 10. prosince v Knihovně Václava Havla, nás přesvědčila, že mladí lidé mají velký zájem zapojovat se do aktivit neziskových organizací, proto třetí ročník výzvy bude klást důraz i na dobrovolnické aktivity studentů. ❤️

Studentky z Pardubic pomohly získat finanční podporu pro organizaci Křižovatka handicap centrum, která podporuje lidi s tělesným a kombinovaným postižením. Příspěvek byl použit na nákup kompenzačních pomůcek do cvičebny. „Náš tým se byl podívat, jak využívají v Křižovatce pomůcky pro balanční cvičení. Sledovaly jsme cvičení klienta a nakonec jsme měly možnost si to i na vlastní kůži vyzkoušet. S terapeutkou jsme si povídaly, jak pomůcky pomáhají a jak zlepšují život jejich klientů.“

Kristýna Macháčková, Anna Komárková, Veronika Kopecká ze Střední zdravotnické školy Pardubice

Studentky z Českých Budějovic podpořily Centrum Bazalka, které pomáhá rodinám s péčí o děti s těžkým zdravotním postižením. „Ze získaného příspěvku byly zakoupeny dva iPady, které nabízí speciální aplikace pro řečový rozvoj, pro alternativní komunikaci pro nemluvící klienty a zejména aplikace podporující strukturu a vzdělávání dětí s poruchami autistického spektra.“

Lucie Jankovská, Monika Jankovská, Alžběta Bělohlová z Gymnázia J. V. Jirsíka v Českých Budějovicích

DAROVALI SRDCE

ROZHOVOR S ČLENKOU STUDENTSKÉHO TÝMU

Hana Cindrová, Foto: z archivu Ivy Jevčakové

Na podzim se uskutečnil druhý ročník výzvy *Daruj srdce*. Tento projekt Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové se obrací na středoškolské studenty, kteří – přijmou-li výzvu a utvoří tým – mají možnost získat finanční pomoc pro nestátní neziskovou organizaci, již společně vyberou. Studentka Iva Jevčaková, členka jednoho z úspěšných týmů, se s námi podělila o své dojmy z projektu.

TÝM STUDENTŮ GYMNÁZIA V HODONÍNĚ:
DENISA OPAVSKÁ, IVA JEVČAKOVÁ, ISABELLA AMELIE
MONAGHAN A JAN RIEG

Můžete představit svůj tým?

Jsme studenti Gymnázia v Hodoníně. Každý jsme z jiné třídy (1. až 3. ročníku vyššího gymnázia), ale všichni máme chuť pomáhat a výzva *Daruj srdce* nás dala dohromady. Kromě mě to jsou Isabella Amelie Monaghan, Denisa Opavská a Jan Riegl.

Jak jste se o výzvě *Daruj srdce* dozvěděli? Co vás přimělo se do ní zapojit?

Naše paní zástupkyně pravidelně posílá na školní email různé nabídky aktivit, do kterých se můžeme zapojit. Když jsem četla

zprávu o výzvě *Daruj srdce*, vzbudilo to ve mně zájem. Chceme žít ve světě naplněném dobrem a cestou, jak toho dosáhnout, je nebýt lhostejní a předávat dobro dál. Výzva *Daruj srdce* byla k tomu skvělá příležitost.

Váš projekt pro Centrum pro rodinu a sociální péči v Hodoníně patří mezi deset vybraných. Proč jste chtěli pomoci právě této organizaci?

K Centru pro rodinu (CPR) mám kladný vztah už od dětství – účastnila jsem se letních workshopů a byla vždy spokojená,

později jsem se zapojila jako dobrovolnice na táborech a měla jsem také možnost vidět další služby, které Centrum pro rodinu nabízí. Z toho všeho jsem poznala, jak je Centrum pro rodinu potřebnou organizací a chtěla jsem ji podpořit. Také Isy Monaghan má o své zkušenosti s CPR co povídat.

Centru pro rodinu a sociální péči přinesl projekt finance na novou pračku, kterou klienti využívají v rámci sociálních rehabilitací. Co dal projekt vám, studentům? Jaké zkušenosti si z něj odnášíte?

Také my jsme měli velkou radost. Za sebe můžu říct, že mě to ještě více motivovalo do budoucna pokračovat v pomáhajících činnostech. Díky projektu jsme také získali větší přehled o dění v neziskové organizaci.

Potýkali jste se v rámci výzvy s nějakými problémy?

Všechno šlo dobře. Z epidemiologických důvodů jsme se snažili omezit fyzický kontakt a komunikovali hodně emailem, paní ředitelka Mgr. Lucie Ambrozková byla velmi ochotná a vstřícná, stejně tak i všichni, se kterými jsme se v Centru pro rodinu setkali, a vše probíhalo bez problémů. ❤️

„JE DŮLEŽITÉ PODPOŘIT MLADÉ LIDI V PARTICIPACI NA OBČANSKÉ SPOLEČNOSTI.“

ORGANIZACE TADY A TEĎ Z PLZNĚ POMÁHÁ SE VZDĚLÁVÁNÍM JIŽ 18 LET

Jana Taušová, foto: archiv TADY A TEĎ, o. p. s.

Podávají pomocnou ruku lidem, kteří se ocitli na okraji společnosti nebo dokonce přišli o střechu nad hlavou. Společnost TADY A TEĎ, o. p. s., letos oslaví 18 let od svého vzniku a její záběr na Plzeňsku je velmi široký. Koronavirová pandemie organizaci práci zkomplikovala, ale pracovníci se rychle přizpůsobili a zvládli přejít na doučování dětí online. Dnes už to však není zdaleka jen doučování, co organizace svým klientům nabízí. Spolupráci navázala i s Výborem dobré vůle – Nadací Olgy Havlové, a to jednak skrze výzvu pro středoškolské studenty *Daruj srdce*, jednak díky grantu z programu Active Citizens Fund. O tom, ale i dalších zajímavých tématech jsme si povídali s ředitelkou Michaelou Stehlíkovou.

Ohlédneme-li se zpět v čase, obecně prospěšná společnost TADY A TEĎ před 18 lety vznikla jako projekt nadšenců, jak říká ředitelka a zakladatelka organizace Michaela Stehlíková. V té době pracovala pro sdružení, které podporovalo ve vzdělávání děti v ústavní výchově, a zároveň

se podílela na dlouhodobém výzkumu sociálně vyloučených lokalit v ČR, díky čemuž se dostala do tehdejších plzeňských sociálně vyloučených lokalit. „*Rok jsme spolu s kolegou poměrně intenzivně chodili do lokalit a navštěvovali rodiny, které v nich žily. Když jsem jim vyprávěla*

o své práci, opakovaně jsem slýchávala, že by také chtěli, aby jim s doučováním dětí někdo pomáhal. A tady jsem řekla, tak jo. A bylo to.“

Doučování dětí v rodinách v plzeňských sociálně vyloučených lokalitách nabízí organizace dodnes. Nyní k tomu přibýlo vzdělávání, zvyšování rodičovských kompetencí, organizace volnočasových aktivit a také sociální a dlouhodobé poradenství či advokační činnost. „*V minulosti jsme také třeba vytvořili počítačovou hru, resp. simulaci sociální reality GhettoOut, která byla mezinárodně oceněna,*“ říká Michaela Stehlíková. Příchod koronavirové pandemie postavil před dobrovolníky mnoho problémů, ale i výzev. Doučovat museli online. Nejvíce to odnesly děti na 1. stupni základních škol. Online vzdělávání po tak dlouhou dobu je nevyhovující a je velkou zátěží pro všechny zúčastněné.

„DNES UŽ NEDĚLÁME JEN DOUČOVÁNÍ, ALE SPOLUPRACUJEME S CELOU RODINOU I JEDNOTLIVCI V RŮZNÝCH OBLASTECH. OD VZDĚLÁVÁNÍ, ZVYŠOVÁNÍ RODIČOVSKÝCH KOMPETENCÍ, ORGANIZACI VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT AŽ PO SOCIÁLNÍ A DLUHOVÉ PORADENSTVÍ A ADVOKAČNÍ ČINNOST. VYTVOŘILI JSME I POČÍTAČOVOU HRU, RESPEKTIVE SIMULACI SOCIÁLNÍ REALITY GHETTOUT, KTERÁ BYLA MEZINÁRODNĚ OCENĚNA.“

ŘEDITELKA SPOLEČNOSTI TADY A TEĎ MICHAELA STEHLÍKOVÁ

„Když k tomu přičtete specifika rodin žijících na hranici chudoby, jako je život v jedné místnosti, kde se pohybuje třeba 7, 8 lidí, chybějící techniku, komunikační dovednosti ad., tak to naši doučující dobrovolníci a pracovníci měli opravdu velmi náročné,“ dodává Michaela Stehlíková s tím, že rodiny přišly o sociální kontakt, když se osobně nemohly s dobrovolníky potkávat. Jako pozitivum pak vidí to, že se v organizaci naučili využívat technologie, šetřit čas, náklady i životní prostředí, když nebylo třeba nikam dojíždět.

Spolupráce se studenty a Nadací Olgy Havlové

Loni organizace navázala spolupráci s Výborem dobré vůle – Nadací Olgy Havlové. „Nadaci sleduji dlouhá léta, Olgu Havlovou chovám v hluboké úctě. Příležitost ke spolupráci se naskytla, když nás oslovily studentky z plzeňského gymnázia Lud'ka Pika, že by s námi rády spolupracovaly. Neváhali jsme – považujeme za důležité podpořit mladé lidi v participaci na občanské společnosti,“ uvádí ředitelka společnosti TADY A TEĎ. Vymysleli společně projekt, kdy studentky gymnázia

v rámci výzvy *Daruh srdce*, kterou organizuje právě nadace, podpoří středoškoláky a učně z klientských rodin. Díky 20 000 korunám z výzvy bylo možné uhradit vstupní náklady zejména na učební obory, což si rodiny často nemohou dovolit a bývá to jedna z překážek, proč děti po základní škole nepokračují ve studiu. Část peněz pomohla i s úhradou MHD. To jednak usnadní dětem studium, ale také se minimalizuje riziko vzniku dluhu z jízdy na černo a následné exekuce.

Na projekt podobného zaměření *Za děti bez dluhů* získala organizace také grant z programu Active Citizens Fund v oblasti zmocnění znevýhodněných skupin. Finanční podpora z Fondů EHP a Norska umožní pravidelná setkávání i mimo standardní pracovní prostředí a pomůže organizaci reagovat na nové potřeby rodin s dětmi v sociálně vyloučeném prostředí. „Potřebujeme promyslet naše další působení, s covidem se svět trochu proměnil, také nastaly nejružnější legislativní změny, které se naši cílové skupiny dotýkají. Díky podpořenému projektu máme na to prostor a finance,“ uzavírá Michaela Stehlíková. ❤️

**Měníme společnost.
S odvahou.**

Iceland Liechtenstein Norway
Active citizens fund

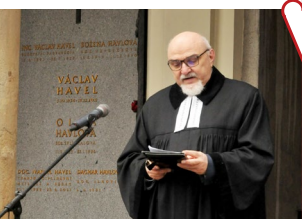
Nadace OSF

VDV
VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Prostředí Olgy Havlové

SKAUTSKÝ
INSTITUT

ZE ŽIVOTA VDV

Foto: Zdeněk Chrapek, Milan Bureš, Charita ČR a archiv VDV

Připomínka odchodu Olgy Havlové

Ve čtvrtek 27. ledna uplynulo 26 let od úmrtí Olgy Havlové. Zástupci nadace a příznivci paní Olgy uctili její památku u hrobky rodiny Havlových na Vinohradském hřbitově. Za nadaci jsme položili květiny a zapálili svíčku se vzpomínkou na zakladatelku nadace. K náležitému uctění památky přispěl milými slovy evangelický farář Miroslav Erdinger a pěvecký sbor Besharmonie.

Běžci a běžkyně Jizerské 50 již pátým rokem podpořili VDV

Velkorysou částku 660 850 Kč věnovali nadaci účastníci letošního a loňského ročníku Jizerské 50. Díky nim jsme mohli pomoci v plné výši šesti lidem s těžkým životním osudem. Panu Petrovi a slečně Andrejce jsme pořídili nové invalidní vozíky, panu Miroslavovi z Liberce jsme díky daru umožnili nákup motomeđu a paraveslař Honza od nás obdržel finance na přídavný motor k invalidnímu vozíku. Štěpánkovi jsme uhradili pohybovou terapii a desetiletému Kirilovi přispějeme na řečový procesor. Moc si vážíme pětileté spolupráce s pořadatelem Jizerské 50, díky které nadace získala již více jak milion korun na podporu osob se zdravotním znevýhodněním.

Kosmetické balíčky pro sestřičky a sanitářky

Během ledna a února jsme navštívili vybrané nemocnice, abychom poděkovali zdravotním sestřičkám a sanitářkám za jejich nasazení během pandemie. Společně s firmou L'Oreal Paris jsme jim darovali kosmetické balíčky, aby nezapomínaly samy na sebe. Z kosmetiky v hodnotě 4 milionů korun jsme vytvořili 1 651 balíčků, které jsme rozvezli do 17 nemocnic díky zapůjčení auta od Volvo Car Česká republika z Auto Průhonice, a. s.

Nová členka správní rady VDV

Novou členkou správní rady VDV se stala primářka dětského oddělení Nemocnice Hořovice MUDr. Mahulena Exnerová. Od listopadu 2014 pracuje paní Exnerová také jako externí pediatr mobilního hospice neziskové organizace Cesta domů, kde je kromě pohotovostní služby k dispozici k domácím návštěvám a telefonickým konzultacím. Stála u zrodu Sekce dětské paliativní péče České společnosti paliativní medicíny ČLS JEP a Institutu Pallium. Kromě přímé péče o dětské pacienty a jejich rodiny se nová členka správní rady intenzivně věnuje koncepci dětské paliativní péče a systémovým změnám v této oblasti.

Mimořádný program pomoci sociálním službám

Správní rada Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové schválila od listopadu čtyři vlny žádostí o příspěvek z mimořádného programu Fond podpory sociálních služeb během pandemie. Finanční podpora pomohla organizacím poskytujícím sociální a sociálně zdravotní služby s úhradou nákladů spojených s testováním klientů. Jednalo se zejména o testy či ochranné a dezinfekční prostředky v azylových domech, ubytovnách, denních centrech apod. Příspěvek ve zrychleném grantovém řízení získalo 40 organizací v celkové výši 1 143 424 korun.

Milion korun na pomoc s oddlužením v rámci Milostivého léta

Jako reakci na novelu zákona zvanou Milostivé léto schválila správní rada Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové podporu ve výši 1 milionu korun na pomoc s oddlužením osobám v exekuci. Ti se díky této ojedinělé příležitosti mohli dostat z tzv. dluhové pasti a splatit pouze jistinu, tedy původní dluh, a poplatek v řádu stovek korun za uzavření exekuce. Exekucí se díky příspěvku od VDV, který přerozdělila Charita ČR, mohlo zbavit dvě stě dlužníků z celé České republiky, již svou komplikovanou finanční situaci aktivně řešili a splňovali podmínky pro oddlužení dle novely zákona o exekucích. „Je naším společným úkolem pomáhat těm, kteří se ocitli ve složité životní situaci a sami si pomoci nemohou či neumějí. Jsem proto rád, že je spolupráce Charity s Výborem dobré vůle tak úspěšná,“ zhodnotil Lukáš Curylo, ředitel Charity České republiky.

CENA OLGY HAVLOVÉ 2022 NOMINACE

Cena Olgy Havlové je prestižní ocenění lidí se zdravotním postižením, kteří se vyrovnali se svým handicapem a sami nadále pomáhají druhým.

ZNÁTE NĚKOHO TAKOVÉHO?

Pokud ano, nominujte ho na tuto cenu!

Nominovat kandidáty lze do 10. dubna 2022 prostřednictvím webových stránek www.cenaolgyhavlove.cz

POMOZTE UPRCHLÍKŮM Z UKRAJINY

FINANCE ZE SBÍRKY BUDOU
URČENY NA DLOUHODOBOU
ODBORNOU POMOC PŘÍCHOZÍM
LIDEM Z UKRAJINY. SPRÁVNÍ
RADA NADACE PRO TYTO ÚČELY
JŽ VYČLENILA 1 MILION KORUN.

PŘÍSPĚT MŮŽET
KLIKNUTÍM **ZDE**

Dobré zprávy: Časopis
Výboru dobré vůle –
Nadace Olgy Havlové

Vychází 10. března 2022.
Redakční rada: Hana Cindrová (šéfredaktorka),
Monika Granja, Jana Taušová, Barbora Sehnalová
Jazykové korektury: Hana Cindrová,
Barbora Sehnalová
Foto na obálce Julie Štybnarová
Vydal: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové,
Senovážné nám. 2, 111 21 Praha 1, vdv@vov.cz,
www.vdv.cz.
Časopis je určen pro dárcy a partnery
Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.
Časopis je neprodejný.
ISSN 2336-596X

POZNAMENEJTE SI DO DIÁŘE

březen – výstava *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Městské knihovně Písek
a v Knihovně F. V. Lorence ve Vrdech

14. března – křest knihy Moniky Hodáčové o MUDr. Mileně Černé za přítomnosti
ředitelky VDV v Písku

31. března – uzávěrka pro přijímání žádostí do grantového programu *Obyčejný život*

31. března – termín pro podání žádostí o akční granty v programu *Active Citizens Fund*

31. března – představení pro znevýhodněné děti v Divadle Spejbla a Hurvíňka

duben – výstava *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Kulturním sále v Klecanech

10. dubna – ukončení nominací na Cenu Olgy Havlové 2022

18. dubna – zahájení veřejného online hlasování o držiteli Ceny veřejnosti v rámci
Ceny Olgy Havlové 2022

30. dubna – uzávěrka pro přijímání žádostí do grantového programu *Sasakawa
Asthma Fund*

květen – výstava *Olga Havlová a Výbor dobré vůle* v Městské knihovně v Neratovicích

4. května – beseda v Knihovně Václava Havla *Neviditelné. Příběhy žen, které ztratily
domov*

15. května – ukončení hlasování o držiteli Ceny veřejnosti v rámci Ceny Olgy
Havlové 2022

23. května – slavnostní předání Ceny Olgy Havlové a Ceny veřejnosti

31. května – uzávěrka pro žádosti o akční granty zaměřené na posílení neziskových
organizací ve výzvě programu *Active Citizens Fund*

31. května – uzávěrka dalšího kola lékařských seminářů v Salzburgu

22. června – třetí ročník charitativního turnaje *Golf dobré vůle* v Panorama Golf
Resortu Kácov

30. června – uzávěrka pro žádosti o akční granty v průběžné výzvě programu *Active
Citizens Fund*

Podrobnosti ke všem akcím získáte na www.vdv.cz,
www.sportprocharitu.cz, www.cenaolgyhavlove.cz
a také na www.activecitizensfund.cz.